

Повечето отъ прогнумите светилища въ Дендерахъ, въ Абугоа, въ Едфу, сѣ били основани още преди Мемса отъ фараоните, на южната, соборени съ терението на вѣковите сѣ били подновени, прѣправени, построени изново единъ слѣдъ другъ по нови планоу. Никакви остатѣки не сѣ останали отъ първоначалните сгради, за да ни покажатъ що е била египетската архитектура въ самото свое начало. Продолжителъ храмове отъ IV династия сѣ оставили повече слѣди, а отъ тѣхъ най-забѣжителенъ е храма, находищъ се близо до южната сфинкса на пирамидите.

Въ този храмъ надписите, барелефите, живопистѣта, всичко което обикновено се срѣща въ Египетъ, съвсѣмъ липсва и при всичко това неговите големи стени произвеждатъ върху зрителъ единъ ефектъ тъй мощенъ, както и най-добре декорираниите храмове на Теба. Архитектурата е достигнала величесто и безвѣщността само чрезъ гранитни и анбазрови блокове точно съединени, чрезъ ширината на линията и точността на пропорциите.

Нѣкои остатѣки и развалини въ Губуи, въ Рейсуа и пр. не позволяватъ да се вѣди за достоянствата на храмовете до XII династия. Отъ тѣхъ, обаче, на Тебанските царе, на Итомолеитѣ, на Цезарите, съществуватъ още въ непокътнати остатѣки, твърде лесни за реконструкция. На прѣвъ погледъ тѣхните разпрѣдѣленія се виждатъ крайно разнообразни; не тѣ всички се свѣдатъ къмъ единъ общъ типъ, за който спомнахме по-горе.

III Карнакъ.

Най-големия Тебански храмъ, най-характеристичната египетска религиозна постройка е храма въ Карнакъ.

„Азъ ще се назъ, казва Шамполонъ, да не отивамъ нищо отъ тѣхъ развалини, защото ми